

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Jacques RICHIARDI
Canòlic MINGORANCE CAIRAT

Andorra la Vella, dinou de febrer del dos mil dinou.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts la causa núm. 6000170/2017 seguida pels presumptes delictes menor de lesions doloses i contravenció penal de lesions doloses.

Acusat: J. R. C. P., nascut el 24 de desembre del 1962 a d'Escaldes-Engordany, fill de Ricard i Carme, de nacionalitat andorrana amb antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensat per la Lletrada Sra. Eva LOPEZ HERRERO.

Part acusadora: el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Borja AGUADO DELGADO.

Magistrat ponent Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA:
l'acusat J. R. C. P., nascut el 24 de desembre del 1962, de nacionalitat andorrana, en data 12 de juny del 2013 circulava amb la seva motocicleta per

la carretera CG1 quan va tenir un incident de trànsit degut a una maniobra del conductor d'una furgoneta que circulava per la mateixa carretera i mateix sentit de marxa, intercanviant-se gestos despectius entre un i altre conductor, essent el conductor de la furgoneta F. J. M. H. i viatjant d'ocupant la seva dona S. M. S..

Quan l'acusat va aturar la seva motocicleta al costat de la rotonda de La Margineda per tal de calmar-se, ja que estava nerviós a causa de l'incident, F. J. M. H. també aturà la furgoneta al mateix lloc i es dirigí vers J. R. C. P. amb ànim de barallar-se, moment en què l'acusat va aixecar els braços amb la intenció de treure's del damunt a F. J. M. H., donant sense voler un cop amb el colze al nas de S. M. S. que s'interposà en F. J. M. H. i J. R. C. P. amb la finalitat d'evitar que es barallessin.

Tot seguit, en veure F. J. M. H. que l'acusat havia donat un cop a la seva dona, li va donar un cop de puny a la cara, sofrint l'acusat hiperèmia conjuntival i hematoma en cuir pilós parieto-occipital esquerres, fets pels quals F. J. M. H. ha estat condemnat per Ordenança Penal com autor d'una contravenció penal de lesions doloses.

S. M. S. en data 13 juny 2013 acudí al Servei d'Urgències de l'Hospital de Nostra Senyora de Meritxell essent-li practicada una radiografia i diagnosticada de fissura d'ossos del nas, lesió que no ha estat corroborada per posterior pericial forense.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius d'un delicte menor de lesions doloses, tipificat a l'article 113.1 del Codi Penal, i d'una contravenció penal de lesions doloses de l'article 476.1 del mateix Codi, dels quals estima responsable en concepte d'autor l'acusat J. R. C. P., amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència de l'article 30.7 del Codi penal, i demana imposar a l'acusat pel delicte menor la pena de tres mesos d'arrest nocturn condicional qualificat a satisfer la responsabilitat civil, amb un termini de suspensió de la pena de quatre anys. i mil cinc-cents euros de multa, i per la contravenció penal la pena de quinze

dies d'arrest nocturn condicional, amb un període de suspensió de la pena quinze dies, i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, el Ministeri Fiscal sol·licita la condemna de l'acusat a indemnitzar a la Caixa Andorrana de la Seguretat Social (CASS) en l'import de 61,47 euros, més els interessos legals escaients fins el seu total pagament, en concepte de prestacions de reembossament abonades per la CASS, i a la Sra. S. M. S. en l'import que resulti acreditat en fase d'execució, havent-se reservat el Sr. F. J. M. H. la seva reclamació civil.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal reitera i eleva a definitives les seves conclusions provisionals,

RESULTANT TERCER. La defensa de l'acusat, en el seu escrit de qualificació provisional, manifesta el seu desacord amb la descripció els fets efectuada pel Ministeri Fiscal, ja que considera que el seu defensat únicament va recriminar l'actitud al Sr. F. J. M. H., i va ser aquest qui el va començar a agredir verbal i físicament, limitant-se l'acusat a defensar's, essent l'únic que queda acreditat que el Sr. F. J. M. H. va agredir a l'acusat, per tot això considera que els fets en relació a l'acusat no són constitutius de cap delictes, sol·licitant la lliure absolució de J. R. C. P..

En l'acte del judici oral, la representació lletrada de l'acusat ratifica qualificació provisional, sol·licitant la lliure absolució del seu defensat.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats no són constitutius del delictes menor de lesions doloses ni de la contravenció penal de lesions doloses que el Ministeri Fiscal imputa a l'acusat J. R. C. P..

En relació a la presumpta agressió de l'acusat J. R. C. P. a F. J. M. H., que el Ministeri Fiscal refereix en l'escrit de qualificació provisional *colpejant el processat J. R. C. P. al Sr. F. J. M. H., causant-li erosions a nivell d'arc costal dret....*, aquesta presumpta agressió no ha quedat suficientment acreditada, segons el resultat de la prova practicada en l'acte del judici oral.

L'acusat J. R. C. P. en l'acte del judici oral ha negat haver colpejat a F. J. M. H. i diu que només es va defensar, versió essencialment idèntica a la que va donar al Servei de Policia i a la Batllia, on declarà que ell no va donar cap cop a ningú, i que en cap moment va voler fer força perquè l'acompanyant el deixés perquè sabia que si feia força podia fer mal a la senyora (folis 48 i 49).

La testimoni S. M. S., dona de F. J. M. H., qui al Servei de Policia no va voler declarar, ni ho va fer posteriorment a la Batllia, al judici oral manifestà que quan ella intentà calmar l'assumpte, J. R. C. P. l'apartà i li donà un cop, llavors el seu home el pegà, i que al final es van separar.

Segons la seva manifestació i la de F. J. M. H., la presumpta agressió de l'acusat J. R. C. P. a F. J. M. H. s'hauria produït després de rebre un cop d'aquest, però contem amb el testimoni de J. P. A. H., quina credibilitat no es pot posar en dubte, que manifesta va veure com l'home, referint-se a F. J. M. H., havia donat un cop de puny al processat, i que abans no va veure res, que el conductor de la furgoneta li deia a J. R. C. P. *si en vols més atansat*, que J. R. C. P. es va mantenir al seu costat i no va fer res ni en paraules ni en gestos. Que J. R. C. P. volia apartar la senyora de davant, just llavors arribà l'home i li donà un cop de puny al cap. És a dir, aquest testimoni en cap cas va veure que l'acusat J. R. C. P. agredís a F. J. M. H., confirmant el que havia declarat al Servei de Policia i a la Batllia.

D'acord amb el principi de la presumpció d'innocència, proclamat com un dels drets fonamentals de la persona en l'article 5 de la Declaració Universal dels Drets Humans, en l'article 6. 2 del Conveni Europeu per la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre de 1.950, i en l'article 10.2 de la Constitució andorrana, tota declaració de culpabilitat ha d'estar fonamentada en una activitat probatòria de càrrec, vàlidament practicada, i de la que en resulti la realitat dels fets imputats a l'acusat i la participació d'aquest en els fets, avaluada d'acord amb el que disposa l'article 160 del Codi de Procediment Penal, que disposa que el Tribunal dictarà la sentència avaluant segons la seva consciència les proves practicades.

En el present cas, i en relació a la presumpte agressió de l'acusat J. R. C. P. a F. J. M. H., vist el resultat de la prova practicada practicada en l'acte del judici oral, que és la que el Tribunal pot avaluar més acuradament gràcies a la immediació pròpia del judici oral, el Tribunal no pot arribar al ple convenciment de la realitat de l'agressió de l'acusat a F. J. M. H., ben al contrari, en té el dubte raonable motiu pel qual, en aplicació del principi de dret penal de *in dubio pro reo*, és procedent absoldre a l'acusat J. R. C. P. del delictes menor de lesions doloses que li imputa el Ministeri Fiscal.

CONSIDERANT SEGON. Pel que fa a la presumpta contravenció penal de lesions doloses, pel cop de l'acusat al nas de S. M. S., tampoc els fets integren tipicitat penal doncs el que caracteritza el delictes de lesions, en les diverses modalitats tipificades en els articles 113 a 116 del Codi Penal, i també la contravenció penal de lesions doloses de l'article 476.1 del mateix Codi, és la concurrència de la intenció de lesionar, *animus laedendi*, sigui dol directe sigui dol eventual.

Les lesions típiques penalment són les que poden atribuir-se a una conducta intencional, *animus laedendi*, o bé a una conducta negligent, delictes menor de lesions per imprudència de l'article 117 i contravenció penal de lesions per imprudència de l'article 477 del Codi penal. En el present cas no s'ha plantejat la comissió culposa del cop al nas de S. M. S. per part de l'acusat.

El vigent Codi penal consagra a l'article 5 del Codi penal el principi de culpabilitat *No es pot imposar cap pena si no concorre dol o imprudència*. Res diu sobre les accions involuntàries però, òbviament, queden excloses de l'àmbit penal.

El Codi penal de 1990 contemplava el cas fortuït dins del capítol dedicat a les circumstàncies excloents de la responsabilitat criminal (Capítol IV del Llibre primer). L'article 18 deia que *El fet comès per un mer accident, sense malícia o culpa es considera fortuït i excloent de responsabilitat*.

En vigent Codi penal no contempla de manera expressa el cas fortuït, però la no punibilitat del cas fortuït resulta del principi de culpabilitat que es proclama a l'esmentat article 5.

En el cas de S. M. S., aquesta rebé un cop al nas i aquest cop no pot considerar-se intencional per part de l'acusat doncs el mecanisme de producció, un cop amb el colze en gesticular amb els braços per treure's del damunt a F. J. M. H., avala la tesis de la manca de voluntarietat.

Ens trobem davant d'un supòsit de cas fortuït, doncs el resultat ha estat degut a un mer accident, no havent-hi dol ni culpa per part de l'acusat, per la qual cosa és procedent la seva absolució per la contravenció penal que també li imputa el Ministeri Fiscal.

CONSIDERANT TERCER. Atesa l'absolució de l'acusat, procedeix declarar d'ofici les despeses processals causades.

V I S T les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà el Tribunal de Corts

DECIDEIX:

ABSOLDRE l'acusat J. R. C. P. del delicte menor de lesions doloses i de la contravenció penal de lesions doloses pels quins venia acusat pel Ministeri Fiscal, declarant d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.